

Fricz Tamás - Merkel nem f?nökként, hanem partnerként érkezett hazánkba

2015 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A balliberális nemzetközi és hazai sajtó és média minden „puffogása” ellenére egyértelm?: Merkel kancellár egy európai partnerországhoz jött látogatóba, egyenl? félként tárgyalt vele, s ezzel „visszaemelte” Magyarországot az

elfogadott EU-tagországok körébe.

Hiába próbálta meg néhány média és sajtó még utólag is úgy beállítani a találkozót, hogy Merkel asszony er?s kritikákat fogalmazott meg, ma már a reálisabban gondolkodó baloldaliak is elismerik, hogy elmaradt az általuk várva várt pellengérre állítás. Ellenkez?leg: Merkel kancellár jelenlétével, mondataival, hozzáállásával egyértelm?vé tette, hogy Magyarország európai ország, az unió fontos tagja, akivel tárgyalni lehet és kell.

Természetesen itt fel lehet vetni, hogy a kancellár asszony mind a sajtótájékoztatón, mind pedig az Andrássy egyetemen bizonyos, közvetett kritikákat is megfogalmazott a magyar kormány demokratikus gyakorlatával kapcsolatban, felvetve a kisebbségbe szorult ellenzékkel, illetve a civil szervezetekkel kapcsolatos tolerancia és nagyvonalúság fontosságát, illetve az illiberális demokráciafelfogás elfogadhatatlanságát.

Ez mind igaz, de mindennél fontosabb az, hogy milyen szövegkörnyezetben, s milyen alapállásból fogalmazta meg véleményét Angela Merkel.

S itt van a lényeg. A kancellár asszony mondataival és gesztusaival is világossá tette – a sajtótájékoztatón és az Andrássy egyetemen egyaránt –, hogy két, demokratikus ország kormányf?jének vitájáról van szó a demokrácia m?ködésének egyes részkérdéseir?l. Tehát itt nem a „f?nök” érkezett meg a beosztottjához, akit jól „leteremt” az állítólagos, autokratikus elhajlásaiért, s?t még talán meg is bünteti ?t mindezért (ez volt a baloldali közszerepl?k wishful thinkingje, vagyis vágyálma), hanem egy klubhoz tartozó tagok véleménycseréje és id?nkénti vitája zajlott le.

Utóbbinak ékes bizonyítékát adják Merkel asszony finom megfogalmazásai. A sajtótájékoztatón az ellenzék és a civil szervezetek helyével, s?t még az illiberális demokrácia gondolatával kapcsolatban is – nem szó szerint, nagy vonalakban – úgy fogalmazott, hogy „az ezzel kapcsolatos álláspontjaik megvitatását a kés?bbiekben még el kell mélyíteniük”. Az, aki egy vitát a továbbiakban el akar mélyíteni, az nem megbélyegzi, nem kirekeszti és megfeddi a másik felet, hanem partnerként tekint rá, akivel vannak ugyan nézetkülönbségei – melyik barátságban nincsenek? –, de ezek feloldása a további viták során lehetségessé válik.

S hogy mi a demokráciával kapcsolatos vita tétje kettejük között?

Nem más, mint két demokráciamodell közötti ellentét. A nyugatnémet, majd 1990. október 3-ától immáron össznémet demokratikus berendezkedés lényege a konszenzuskeresés egyfel?l a politikai többség és kisebbség, vagyis kormányzat és ellenzék között, illetve konszenzuskeresés a kormányzat, a szakmai és érdek-képviseleti szervezetek, valamint civil társadalom képvisel?i között. E konszenzusos demokráciamodell mögött a német történelem áll; a nácizmus és a második világháborús náci b?nök utáni id?szakban, az Egyesült Államok támogatása (Marshall-segély) és persze ellen?rzése (katonai jelenlét) mellett a német politikai elit egyetlen utat választhatott, mégpedig azt, hogy a nácizmus árnyékán túllépve, az összes politikai párt és politikai er? együttm?ködik egy megegyezésekre épül? – s az újnácizmust kirekeszt? –, a múltat feledtet? mintademokrácia létrehozásán. És el kell ismerni: ez sikerült is nekik, a konszenzusos demokráciamodell igen jól m?ködik náluk.

Azonban egészen más a helyzet nálunk: Magyarországon az antikommunizmus-posztkommunizmus és a globalista-nemzeti (valahai népi-urbánus) törésvonalak mentén éles, hideg polgárháborús hangulat alakult ki és jellemz? immáron 25 éve, s ez nyomja rá a bélyegét a demokráciánk min?ségére. A miénk konfliktusos demokrácia, a jó kompromisszumoknak és konszenzusoknak még nem alakultak ki a lélektani el?feltételei. Nagyon fontos persze, hogy ezek végre kialakuljanak, ám még nem tartunk itt.

Ezért, amíg Németországban együttm?ködésekre épül a demokrácia, addig nálunk küzdelmekre és harcokra. De demokrácia mindkett?, s a magyar demokráciából is lehet egyszer még „német”, vagy ahhoz hasonló demokrácia. Ahogyan a németek képesek voltak tanulni a múltjukból, talán mi is képessé válunk egyszer erre.

Addig pedig nem marad más, mint amit Merkel asszony ajánl: mélyítsük el az egymás rendszereivel kapcsolatos ismereteinket – s talán így a megértés is mélyebbé válik.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló